

عنوان مقاله:

مدیریت رشد و گل‌دهی شمعدانی معمولی (Pelargonium hortorum) در فضای رشد محدود باغ شیشه‌ای (تراریوم)

محل انتشار:

مجله علوم باغبانی، دوره 32، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

عزیزاله خندان میرکوهی - دانشگاه تهران

سیده راضیه واعظ موسوی - دانشگاه تهران

احمد خلیقی - دانشگاه تهران

روح انگیز نادری - دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

این پژوهش به منظور مدیریت رشد و بهبود کیفیت گل‌دهی شمعدانی (Pelargonium hortorum L.H.) در باغ شیشه‌ای (تراریوم) در قالب طرح بلوک‌های کامل تصادفی با 5 تکرار و 15 تیمار تنظیم کننده رشد انجام شد. گیاهان شمعدانی در ابتدا با دو نوع کند کننده رشد شامل کلرمکوات کلرید (سایکوسل) در غلظت صفر، 1000 و 2000 میلی‌گرم در لیتر و پاکلوبوترازول در غلظت صفر، 25 و 50 میلی‌گرم در لیتر و سپس برای مدیریت گل‌دهی با غلظت‌های صفر، 50 و 100 میلی‌گرم در لیتر بنزیل آدنین تیمار شدند. ویژگی‌های رویشی، وزن تر و خشک اندام هوایی و ریشه، میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی و همین‌طور ویژگی‌های مربوط به گل‌دهی ارزیابی شد. هر دو کند کننده رشد در غلظت بالا منجر به کاهش معنی‌دار ارتفاع شدند، در حالی‌که در مورد صفات قطر ساقه، تعداد برگ و سطح برگ پاکلوبوترازول باعث کاهش معنی‌دار نسبت به شاهد شد ولی سایکوسل تأثیر معنی‌داری نشان نداد. هم‌چنین کاربرد کند کننده‌های رشد باعث کاهش معنی‌دار رنگیزه‌های برگ شامل، کلروفیل‌ها و نیز آنتوسیانین‌ها شد. کاربرد بنزیل آدنین به تنهایی و در اثر متقابل با کند کننده‌های رشد باعث افزایش میزان کلروفیل‌های برگ شد. میزان رنگیزه‌های فتوسنتزی، سطح برگ و نیز قطر ساقه صفاتی بودند که در اثر بنزیل آدنین در مقایسه با کاربرد کند کننده‌های رشد افزایش نشان دادند در حالی‌که سایر صفات تحت تأثیر تیمار بنزیل آدنین قرار نگرفتند. به‌طور کلی، تیمار 50 میلی‌گرم در لیتر پاکلوبوترازول و بدون نیاز به بنزیل آدنین باعث بهبود شاخص‌های تولید گیاه شمعدانی شد.

کلمات کلیدی:

بنزیل آدنین، تنظیم کننده رشد، سایکوسل، پاکلوبوترازول، گیاهان زینتی، گیاهان گل‌دانی، گلکاری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1161342>

